

יהודה שביט : דברים באים והולכים

הדברים באים באים באים
בכל גנוני הטקס.
אחר הם הולכים לצמיתות משנה
במין ארשת בניצה
שאינה באה לרשת דבר,
אף לא את העבר המשער
של עצמם.

פשוט עוברים את קו־הרקס ויוצאים
מתחום הניקיצה והדמיון
בלי להותיר אחריהם אפלו מיטוס
ממצע.

— הדברים מסתלקים כל-כף כל-כף מצממם
עד כי לקראת בואם
מתר אולי להצמיד את הפנים
באשליה של טקס.

אגדות אישיות

את הלילה עולה על גדותיו, כמו
 גם שהתרו נדריו
 — אנו צפים.

צפים בין הסודות המסמרים את
 שערות המין.

ומבכים את כל

מתבגרים מתוך שפיות
 או תוך סיוט של ביולוגיה מאזנת,
 אשר טוענת כי כל לילה דומה
 לקודמיו.

תה-תה לפנב המאון

את כל לילה עולה על קודמיו

בזרות

יבצמק.

את הגוף עולה על גדותיו

והססך הפנימי נגר.

את הכל הופך כל-כך

שריף ומצרצר

עד כי איש-איש חוגר

בבהילות

את צרור אנדותיו האישיות.

נופם בהן אור וסיים

וץף עליהן מצל לשברים

של עצמו.